

Å TRYKOVANĀ• FUSEKLE A ÅŒEPIĀŒEKY

StÅ™eda, 01 listopad 2017

Dostala jsem od kamarĀdky ruĀnĀ› pletenĀ ponoÅky. NĀ›co podobnĀho jsem mĀ›la v ruce naposledy jako puberĀĀk, kdyÅ podobnĀ krĀsnosti vyrĀbĀ›la moje babiĀka. Pamatuju, jak jsem na ni s obdivem zĀrala; ona se s nĀmi bavila, koukala vÅ›ude moÅnĀ›, a pÅ™itom jĀ ruce jen hrĀly - mĀ›la v nich tu narĀstajĀcí "nudli", ze kterĀ pomĀ›nĀ› rychle vznikala fusekliĀka... ZũroĀila kaÅdĀ› zbytek vlny. StejnĀ› tak umĀ›la mistrnĀ› hĀkovat.

K tomu hĀkovĀnĀ› – moÅnĀ›, Å›e si nĀ›kdo z tĀ›ch starÅ›ich vzpomene, Å›e babiĀky Å›i prababiĀky si hĀ› zĀclony. Ta moje si nakoupila vÅ›dy gĀzovĀ obvazy, kterĀ pak shĀkovĀvala dohromady krajkou z polodlouhĀch sloupkĀ. A pÅ™edstavte si, Å›e je shĀovĀvala pÅ™izĀ› - jen malinko silnĀ›jÅ› - do Å›icĀho stroje&he najednou v oknech, kterĀ mĀ›la po obou stranĀch vchodu na balkĀnek, visely její pÅ™ekrĀsnĀ zĀclony; hebounkĀ a nadýchanĀ, takovĀ bĀle pÅ™ekrĀsnĀ nic, co lehce vlĀlo, kdyÅ› byly ty balkĀnovĀ dveÅ™e pootevĀnenĀ. Je mi nesmĀ›nĀ› líto, z nich nezĀ›stala nĀ›jakĀ pamĀtka, ani kousek, ani fotka, nic. Jen vzpomĀnka. Ta naÅ›e babiĀka obhĀkovĀla a opletla vÅ›echna svĀ vnouĀata. MĀm jeÅ›tĀ› Å›epiĀku a kabĀtek, ve kterĀch jsem si kdysi dĀvno pÅ™inesla domĀ› druhé dĀtĀ›. Dokonce mĀm podobnou soupravu, ve kterĀ jsem prĀ› byla pÅ™ed mnoha lĀty poprvĀ obleĀenĀ jĀ, ale ani jedno teĀ› nemohu vyfotit, protoÅ›e i kdyÅ› vĀm, kde to je, nemĀm sílu to vyhrabat. Ale zpĀ›t k ponoÅkĀm, kterĀ jsem dostala: jsou bĀjeĀnĀ›, teplĀ, nikde neÅ›krtĀ›, jen hĀ›ejĀ›. Jsou obdivuhodnou ruĀnĀ› pracĀ, kterou uÅ› tak moc lidĀ nedĀ›.

Pak jsem si vÅ›ak vzpomnĀ›la, Å›e ano - Å›e jsou moc a moc hodnĀ› Å›inky, kterĀ dokonce pletou mini-Å›epiĀky a n ponoÅtiĀky pro nedonoÅenĀ miminka. NemĀm rĀda zdobnĀ›liny, ale v tomto pÅ™ĀpadĀ› se jim nelze vyhnout, protoÅ› ta drobounkĀ lidskĀ kuÅ™Ātka se do normĀlnĀho miminkovskĀho oblĀknout nedĀ›jĀ, jsou to panenky, kterĀ teprve po Å›ase dorostou do velikosti bĀ›nĀho mimina. A prĀvĀ› pro nĀ› jsou ty drobnĀ› vĀ›ci urĀenĀ.

Na to vÅ›e jsem si vzpomnĀ›la, kdyÅ› jsem si v podveĀer oblĀkala ty ruĀnĀ› pletenĀ ponoÅky. HĀ›ly mne dvojnĀ› – vlnou i pocitem, Å›e je upletly nĀ›Å›i nesmĀ›nĀ› Å›ikovnĀ ruce. BohuÅ›el, i kdyÅ› umĀ› plĀst, nikdy jsem Å›e neupletla a pochybuju, Å›e bych to zvlĀdla. Tu Å›ikovnost, vytrvalost a schopnost vytvoÅ™it z klubĀek nĀ›co tak dokonalĀho, tu nemĀm…

Mj. jak jste na tom vy? Upletly jste nĀ›kdy nĀ›jakĀ ponoÅky? ZnĀte nĀ›koho, kdo takĀ plete pro nedonoÅenĀĀtka? d@niela